

Smajić, Dubravka

ZAŠTO JE AKADEMIK STJEPAN BABIĆ JEDAN OD NAJVEĆIH HRVATSKIH JEZIKOSLOVACA

Odlaskom akademika Stjepana Babića 27. kolovoza 2021. napustio nas je još jedan jezikoslovni gorostas iz plejade najvećih imena suvremene hrvatske filologije. Onih bez kojih namjedoradašnjehrvatsko jezikoslovlje potpuno nezamislivo, jer supostavili temelje suvremenoga gramatičkoga opisa hrvatskoga jezika, određivali potom njegove normativne smjerove te tako i utirali putovebudućim jezikoslovnim naraštajima.

Akademik Stjepan Babić rođen je 29. studenoga 1925. u Oriovcu blizu Slavenskoga Broda. Školovao se u gimnaziji kod salezijanaca u Donjem Miholjcu u Osijeku, a u Zagrebu je maturirao 1947. Iako se najprije zaposlio kao zagrebački činovnik, nakon dvije godine odlučio je studirati pa na Filozofskom fakultetu u Zagrebu upisuje studij narodnoga jezika i književnosti, studij ruskoga jezika i književnosti te studij njemačkoga jezika. Diplomira 1955. i te godine na istom fakultetu odmah postaje asistentom profesoru Ljudevitu Jonkeu na katedri za hrvatski jezik.

Cijeli je svoj radni vijek akademik Babić proveo na zagrebačkom Filozofskom fakultetu napredujući u zvanjima – nakon pet godina doktorirao je s temom o tvorbi pridjeva,¹ a već sljedeće godine, 1963., postaje docentom. Godine 1975. izabran je za redovitoga profesora. Godine 1977. započinje njegovo članstvo u HAZU, gdje 1991. postaje redovitim članom Razreda za filološke znanosti. Znanstveno se usavršavao u Njemačkoj, gdje je u Münsteru 1957. studirao germanistiku, a 1962. kao gostujući profesor istodobno polazio strukturalistički seminar kod profesora Seilera u Kölnu. Potom je dvije godine predavao na slavističkom institutu u Kölnu kolegije iz hrvatskoga jezika, a poslije, 1992., predavao je i tvorbu riječi na sveučilištu u Münsteru.

Stjepan Babić imao je važnu ulogu u istaknutim organizacijama, društvima i tijelima. Bio je član Glavnoga odbora Matice hrvatske, a od 1989. do 1992. i njezin potpredsjednik; osnivač te predsjednik Vijeća za normu hrvatskoga jezika koje je djelovalo od 1998. do 2000.;² član predsjedništva te potpredsjednik Hrvatskoga filološkoga društva do 2007.; zastupnik Županijskoga doma Hrvatskoga državnog sabora od 1993. do 1997.³

¹ Stjepan BABIĆ: *Sufiksna tvorba pridjeva u suvremenom hrvatskom ili srpskom književnom jeziku*, Rad JAZU, knjiga 344., JAZU, Zagreb, 1966.

² „Odnosi se na Vijeće za normu hrvatskoga jezika koje je Vijeće za jezikoslovlje u Ministarstvu znanosti i tehnologije osnovalo 16. ožujka 1998. Vijeće je djelovalo do 2000. Osim predsjednika, S. Babića, članovi su mu bili: D. Brozović, S. Ham, M. Kačić, R. Katičić, T. Ladan, M. Machiedo, M. Mamić, M. Moguš, M. Samardžija, S. Težak, S. Vrljić. Tajnica je bila M. Mihaljević.“ (SandaHAM: *Stjepan Babić*, ANALI Zavoda za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku, sv. 27, Zagreb – Osijek, 2011., str. 101.) Zapisnici toga Vijeća objavljeni su u *Jeziku* 2017.

³ Tijekom njegova saborskoga mandata utemeljeno je obilježavanje Dana hrvatskoga jezika.

„Dobitnikom je brojnih priznanja, odličja i nagrada: Jubilarne plakete Školske knjige, povodom 20. obljetnice poduzeća, Zagreb, 1970.; Zlatne značke Školske knjige, Zagreb, 1990.; Nagrade Bartola Kašića za značajnu znanstvenu djelatnost u oblasti društveno-humanističkih znanosti u području proučavanja hrvatskog književnog jezika, Zagreb, 1991.; Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića za osobite zasluge u znanosti, Zagreb, 1995.; Spomenice Domovinskoga rata za drugi djelatni način, Zagreb, 1995.; Spomenice domovinske zahvalnosti za časnu i uzornu službu za razdoblje od pet godina, Zagreb, 1995.; Reda Ante Starčevića, Zagreb, 1996.; Povelje počasnoga građanina Slavonskoga Broda, Slavonski Brod, 2005.; Nagrade za životno djelo, RH, 2005.; Povelje počasnoga građanina Općine Oriovac, Oriovac, 2006., Nagrade za životno djelo Josipa i Ivana Kozarca, Vinkovci 2010.“⁴

Hrvatski je jezik bio Babićeva životna okupacija, moglo bi se reći da je skrb o našem jeziku bila njegovo poslanje. „Dugovječnost je Stjepana Babića dostojna divljenja, a njegovo djelo u toj dugovječnosti dostojno je poštovanja.“⁵ Zorno i jednostavno dokazuju toisame brojke: „Djelo Stjepana Babića obasiže više od 1 000 znanstvenih i stručnih radova, osamdesetak različitih manjih osvrti i članaka, 57 književnih sastava, 32 razgovora za novine; 18 jezikoslovnih knjiga objavljenih u 47 izdanja i više od 1 000 000 primjeraka.“⁶

Popis jezikoslovnih knjiga Stjepana Babića:⁷

1. *Jezik - školski leksikon*, objavljen u 6 izdanja (Panorama, Zagreb, 1963. do 1967.)
2. *Gramatika hrvatskoga jezika - Priručnik za osnovno jezično obrazovanje*, objavljena do sada u 16 izdanja (Školska knjiga, Zagreb, 1966. do 2009.) u suautorstvu sa Stjepkom Težakom.
3. *Hrvatski pravopis*, objavljen u 8 izdanja (London 1972. i ŠK, Zagreb, 1990. do 2004.) u suautorstvu s Milanom Mogušem i Božidarom Finkom.
4. *Tvorba riječi u hrvatskom književnom jeziku*, objavljena u tri izdanja (JAZU - Globus Zagreb 1986. i HAZU - Globus, Zagreb, 1991. do 2002.)
5. *Hrvatski jezik u političkom vrtlogu* (A. Pelivan, Zagreb, 1990.)
6. *Povijesni pregled, glasovi i oblici hrvatskoga književnog jezika – poglavlja Zamjenice, Brojevi, Glagoli, Nepromjenljive riječi* (HAZU – Globus, Zagreb, 1991.). Autori su ostalih poglavlja D. Brozović, M. Moguš, S. Pavešić, S. Težak, I. Škarić.
7. *Hrvatska jezikoslovna čitanka* (Globus, Zagreb, 1990.)
8. *Tisućljetni jezik naš hrvatski* (A. Pelivan, Zagreb, 1991.)
9. *Hrvatski jučer i danas* (Školske novine, Zagreb, 1995.)

⁴ Sanda HAM: *Stjepan Babić*, ANALI Zavoda za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku, sv. 27, Zagreb – Osijek, 2011., str. 101.

⁵ Sanda HAM: *S Bogom, Profesore*, Jezik, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 133.

⁶ Sanda HAM: *Stjepan Babić*, ANALI Zavoda za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku, sv. 27, Zagreb – Osijek, 2011., str. 101.

⁷ Popis je sastavila Sanda Ham kronološkim redom prema prvim izdanjima. Ovdje se navodi ukupni broj izdanja s godinom prvoga i posljednjega izdanja.

10. *Sročnost u hrvatskome književnome jeziku* (MH, Zagreb, 1998.)
11. *Hrvatska jezikoslovna prenja* (Globus, Zagreb, 2001.)
12. *Prijedlog za ukidanje hrvatskoga jezika* (MH, Slavonski Brod, 2003.)
13. *Hrvanja hrvatskoga* (ŠK, Zagreb, 2004.)
14. *Hrvatski školski pravopis* objavljen u četiri izdanja (ŠK, Zagreb, 2005. do 2012.) usuaustorstvu s Milanom Mogušem i Sandom Ham.
15. *Temelji hrvatskomu pravopisu* (ŠK, Zagreb 2005.)
16. *Glasovi i oblici hrvatskoga književnoga jezika - poglavlje Morfologija* (Globus, Zagreb, 2007.) u suaustorstvu sa Stjepkom Težakom. Autori su ostalih poglavlja D. Brozović i I. Škarić.
17. *Rječnik kratice* (Globus, Zagreb, 2007.) u suaustorstvu s Milenom Žic Fuchs
18. *Hrvatski jezik slavonskih pisaca* (Udruga građana Baština, Slavonski Brod, 2009.)
19. *Hrvatski pravopis* objavljen u dva izdanja (ŠK, Zagreb, 2010. do 2011.) u suaustorstvu s Milanom Mogušem.

„Po osporavanu području svojega djelovanja i po vrsti temeljnih jezičnih priručnika, a i polemičkih rasprava koje je pisao, bio je jedan od najizdavanijih i u javnosti najpoznatijih hrvatskih jezikoslovaca,“ zaključuje Mislav Ježić.⁸

Uspomeni na akademika Stjepana Babića posvećen je spomen-broj *Jezika*, časopisa za kulturu hrvatskoga književnog jezika,⁹ koji je za života Babića uređivao pune 34 godine. Članom uredništva časopisa postaje još 1963. godine, a kao glavni i odgovorni urednik, od 1970. do 2005., upravo svojim višedesetljetnim vođenjem časopisa dao je „vjerojatno svoj najveći doprinos kulturi i standardizaciji hrvatskoga književnoga jezika“. ¹⁰ „Uz časopis je okupio najpoznatija hrvatska jezikoslovna pera otvorio ga mladim kolegama koji su tek stasali u struci, sam objavio niz vrlo zapaženih članaka i podignuo ga na prestižnu A1 razinu znanstvenoga časopisa.“ ¹¹

Svojim je posvećenim radom akademik Babić učinio časopis *Jezik* najpoznatijim, najuglednijim i najčitanijim hrvatskim jezikoslovnim časopisom. Današnji članovi *Jezikova* uredništva zahvali su mu na tomu, no time ih je i uvelike zadužio.

Babić se kao normativist najsnažnije potvrdio svojim suaustorskim temeljnim jezičnim priručnicima – *Gramatikom hrvatskoga jezika* (uz Stjepka Težaka) te *Hrvatskim pravopisom* (uz Božidara Finku i Milana Moguša) i *Hrvatskim školskim pravopisom* (uz Sandu Ham i Milana Moguša). Važno je zapažanje S. Ham¹² kako je Težak-Babićeva *Gramatika*, „najizdavanijanaša gramatika i sa svojih je dosadašnjih šesnaest izdanja premašila sve gramatike u

⁸ Mislav JEŽIĆ: *Oproštaj od akademika Stjepana Babića*, *Jezik*, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 141.

⁹ *Jezik*, god. 68., br. 4., Zagreb, listopad 2021.

¹⁰ Mario GRČEVIĆ: *Napustio nas je profesor Stjepan Babić*, *Jezik*, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 131.

¹¹ Nataša BAŠIĆ: *Umro je jezikoslovac Stjepan Babić*, *Jezik*, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 126.

¹² Sanda HAM: *Stjepan Babić*, *ANALI Zavoda za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku*, sv. 27, Zagreb – Osijek, 2011., str. 112–113. i kasniji još neobjavljeni rukopisni zapisi iste autorice.

četiri stoljeća naše gramatičarske povijesti“, a „s pravom (se) može reći da je Gramatika u neprekidnoj upotrebi već pola stoljeća“.

Hrvatska je javnost upoznala *Hrvatski pravopis* kao troautorsko djelo (S. Babića, B. Finke i M. Moguša),¹³ i to objelodanjeno u osam izdanja, a potom od 2010. i kao dvoautorsko (S. Babića i M. Moguša) u dvama izdanjima. Važno je istaknuti da ta posljednja dva izdanja zapravo čine novi pravopis, dopunjen, proširen i dotjeran te potpuno usklađen s normativnim zaključcima Vijeća za normu hrvatskoga standardnoga jezika, što taj pravopis čini našim temeljnim pravopisnim priručnikom. Temeljeći se na pravopisnim načelima *Hrvatskoga pravopisa*, izrađen je i opsegom manji, sažetiji te školskoj namjeni primjereniji pravopis, naslovljen *Hrvatski školski pravopis*, u kojem je uz S. Babića i M. Moguša suautorica i S. Ham. Taj je pravopis 2005. dobio preporuku resornoga ministarstva za školsku uporabu.

Iako „nema u kroatistici onoga što barem nije dotaknuo Stjepan Babić, kao profesor ili kao istraživač“,¹⁴ njegova *Tvorbariječi u hrvatskom jeziku* ističe se kao stožerno djelo cjelokupnoga mu jezikoslovnoga istraživačkog rada i velikoga stvaralačkog opusa – ona je „njegovo životno djelo“.¹⁵ Ta se Akademijina knjiga od strane jezikoslovnih stručnjaka ovako opisuje: „djelo kakvo je malo koji jezikoslovac napisao, koje je kapitalno i za pojedinaca i za znanost pa je Tvorba krupan prinos hrvatskomu jezikoslovlju i kroatistici, ali i slavistici“;¹⁶ „jezikoslovno najvrjednije Babićevo djelo; tako temeljita, sustavna djela iz područja tvorbe riječi još nemaju drugi slavenski narodi“;¹⁷ „u doba je svojega izlaska bila jedina cjelovita tvorba riječi u slavenskih jezika, a to je ostala do danas“;¹⁸ u uvodnom se dijelu knjige obrazlažu osnovni pojmovi i tvorbene teorije, a to je i prvi put u nas da se na suvremeni način, i uopće, sustavno izlaže tvorbeni metodologija;¹⁹ „u međunarodnoj slavistici i kroatistici Babić će ostati trajno zapamćen kao autor *Tvorbe*“;²⁰ „među znanstvenim postignućima akademika Babića posebno se ističe njegova monumentalna *Tvorba*“ koja je „sustavna znanstvena analiza postupaka tvorbe riječi u hrvatskome jeziku izvedena na zadivljujuće bogatoj jezičnoj građi“;²¹ ona se „u hrvatskom književnom jeziku u jezikoslovnim krugovima smatra najpotpunijim prikazom tvorbe za bilo koji slavenski jezik“, što dovoljno kazuje koliko „je to i u hrvatskome

¹³ Budući da je u hrvatskoj javnosti uglavnom poznata sudbina prvoga izdanja *Hrvatskoga pravopisa* (1972.), popularno nazvanoga *Londonac*, koji je zbog političkih razloga morao biti otisnut izvan Hrvatske i tadašnje Jugoslavije, o tom dijelu pravopisne povijesti ovdje ne će biti govora.

¹⁴ Sanda HAM: *Stjepan Babić*, ANALI Zavoda za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku, sv. 27, Zagreb – Osijek, 2011., str. 107–108.

¹⁵ Nataša BAŠIĆ: *Umro je jezikoslovac Stjepan Babić*, Jezik, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 125.

¹⁶ Sanda HAM: *Stjepan Babić*, ANALI Zavoda za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku, sv. 27, Zagreb – Osijek, 2011., str. 108.

¹⁷ Mile MAMIĆ: *Velikan hrvatskoga jezika akademik Stjepan Babić*, Jezik, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 148.

¹⁸ Sanda HAM: *Stjepan Babić*, ANALI Zavoda za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku, sv. 27, Zagreb – Osijek, 2011., str. 109.

¹⁹ Isto.

²⁰ Mario GRČEVIĆ: *Napustio nas je profesor Stjepan Babić*, Jezik, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 132.

²¹ August KOVAČEC: *Stjepan Babić i Zagrebački lingvistički krug*, Jezik, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 144.

jezikoslovlju jedinstveno djelo, glavni priručnik za to bitno područje, nenadmašan, a neće ga biti lako nadmašiti“²² itd.

Zaključno o *Tvorbi* ponajbolje ocjenjuje Sanda Ham: “Tvorba je danas nezamjenjiva knjiga budući da je jedini sustavan prikaz hrvatske tvorbe riječi. To je knjiga koja je u okvirima svoje metodologije rekla sve što se moglo i htjelo o tvorbi reći, knjiga koju je teško nadmašiti. Osim toga, treća je to gramatika Stjepana Babića pa time on postaje najplodnijim hrvatskim autorom gramatika.“²³

Pod Babićevim su se znanstveničkim perom našle sve aktualne, a naposegoručeteme hrvatskoga jezikoslovlja, stogaje posebnu brigu posvećivao jezičnom savjetništvu napisavši nebrojeno mnogo jezičnih savjeta. Smatrajući kako jezične teme i pitanja nisu važni samo za usko stručnu znanstvenu zajednicu nego i široku, „nejezičnu“ javnost, jezičnim je savjetima popunjavao „stalne jezične rubrike u *Vjesniku*: 60-ih godina Razgovori o jeziku i početkom 90-ih godina; Bilješke o hrvatskom jeziku u *Hrvatskom slovu* krajem 90-ih godina; od siječnja 2001. samo je u *Fokusu* objavio gotovo 200 članaka koji su glavninom bili u stalnoj rubrici Bilješke o hrvatskom jeziku“.²⁴ Njegovi su se jezičnisavjeti redovito mogli čitati još i u *Večernjem listu* i *Vijencu*. Velik je dio svih tih članaka poslije okupljen i otisnut u njegovima knjigama *Hrvatska jezikoslovna čitanka*, *Tisućljetni jezik naš hrvatski*, *Hrvatski jučer i danas* i *Hrvanja hrvatskoga*.

Jezične savjete iz njegova pera odlikuje jednostavnost, dosljednost i podrobnost opisa. Bili su pisani primjereno prosječno obrazovanom čitatelju, a ne samo stručnjaku, te uvijek tako da se pokazuje njihova znanstvena utemeljenost u gramatici, rječniku, odnosno pravopisu hrvatskoga jezika. Na taj je način autor utjecao na običnoga čitatelja upućujući ga na hrvatske jezične priručnike, gdje će poslije čitatelj i samdalje pronalaziti odgovore za svoja druga jezična pitanja. Drugim riječima, jezično je odgajao čitatelja.

To je i razlogom zašto se neizostavno u svakom broju *Jezika*, časopisa za kulturu hrvatskoga književnog jezika, između ostaloga uvijek nalazila i rubrika *Pitanja i odgovori*. Bila je posvećena čitateljima koji su se javljali uredništvu *Jezika* potaknuti nedoumicama o kakvom jezičnom pitanju. Pri tome za Stjepana Babića nije bilo krupnih i sitnih jezičnih pitanja – sva su bila važna, a evo i zašto: „U jezičnoj je kulturi važno svako pa i najsitnije pitanje jer svaka utvrđena pojedinost pridonosi stabilnosti, izražajnosti i ljepoti književnoga jezika svih Hrvata“, kako sam objašnjava. Temeljeći navedenu *Jezikovurubriku Pitanja i odgovori* na konkretnim jezičnim pitanjima čitatelja, pokazao je kako norma izrasta na stvarnim primjerima koji čitatelje zanimaju i koje sami propituju.²⁵

Iz Babićeva se jezičnog savjetništva iščitava i težnja za usklađivanjem jezične norme sa suvremenim hrvatskim pogledima.

²² Mislav JEŽIĆ: *Oproštaj od akademika Stjepana Babića*, *Jezik*, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 140.

²³ Sanda HAM: *Stjepan Babić*, ANALI Zavoda za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku, sv. 27, Zagreb – Osijek, 2011., str. 110.

²⁴ SandaHAM: *Znanstvena djelatnost Stjepana Babića*, Babićev zbornik o 80. obljetnici života, Ur. Slavko Mirković, Ogranak Matice hrvatske Slavonski Brod, 2008., str. 33.

²⁵ DubravkaSMAJČIĆ: *O ulozi Stjepana Babića u jezičnom savjetništvu*, *Jezik*, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 152–153.

Naročito je bilo vrijedno i plodonosno stalno Babićevo svekoliko nastojanje „u očuvanju i njegovanju hrvatskih jezičnih posebnosti, a poglavito u pohrvaćenju rashrvaćenoga“, pri čemu je taj prinos bio „toliki da je Stjepan Babić postao istoznačnicom hrvatskih napora za hrvatskim jezikom“.²⁶

Zaključno, ovdje se može navesti i ocjenu Leopolda Auburgera, iznesenu još za Babićeva života: „Stjepan Babić svojim je leksikološkim, morfološkim i pravopisnim radovima o hrvatskome književnom jeziku jezikoslovnoj kroatistici dao znanstveni temelj koji se već desetljećima pokazuje pouzdanim i koji nasigurno ni u budućnosti ne će gubiti na vrijednosti. Prvi je razlog tomu u opširno sastavljenoj i promišljeno odabranoj jezičnoj građi. Drugim razlogom treba smatrati teorijsku i metodološku primjerenost pojmovlja Stjepana Babića, uključujući opće lingvističke pojmove. (...) Sam Stjepan Babić nikada nije teoretizirao samo radi teorijskih razmišljanja. Povod mu je uvijek bio neki pojmovni problem u proučavanju konkretnih jezičnih pojava, ili mu teoretiziranje služi za sprječavanje nerazumijevanja i za obranu njegovih znanstvenih postavaka. Stoga su Babićeva teorijska razmišljanja u pravilu razmjerno kratka, sažeta i usredotočena na bit konkretnoga povoda.“²⁷

Oproštajni zapisi o akademiku Babiću u prikazu njegova rada i ocjeni njegova prinosa hrvatskome jezikoslovlju donose o njemu brojne atribucije: veliki hrvatski jezikoslovac i domoljub, najveći borac za osebnost, samosvojnost i samostalnost hrvatskoga jezika u drugoj polovici XX. stoljeća; dragi kolega, istaknuti kroatist i učitelj; dragi i cijenjeni kolega, učitelj, prijatelj, sveučilišni profesor, akademik, jedan od najuglednijih hrvatskih jezikoslovaca; cijenjeni i ugledni profesor svjetskoga glasa, dragi i nezaboravljeni prijatelj; velikan hrvatske lingvistike, hrvatski jezikoslovac i gramatičar, ustrajni borac za hrvatsku jezičnu samobitnost u ključnim vremenima za njezin opstanak; general hrvatskoga jezika; velikan hrvatskoga jezika; neumorni proučavatelj leksikološke sustavnosti hrvatskoga književnoga jezika; veliki jezikoslovac, domoljub i čovjek, koji je ostavio neporeciv trag u borbi za hrvatski jezik, državu i kulturu; domoljub, rodoljub, znanstvenik velikog formata itd.²⁸

„Završio je jedan život dostojan pamćenja hrvatskoga naroda.“²⁹

Dubok je pečat i trajan trag ostaou hrvatskom jezikoslovlju iza Stjepana Babića. S ponosom možemo reći da smo živjeli i djelovali u Babićevo vrijeme.

²⁶ SandaHAM: *Znanstvena djelatnost Stjepana Babića*, Babićev zbornik o 80. obljetnici života, Ur. Slavko Mirković, Ogranak Matice hrvatske Slavonski Brod, 2008., str. 40.

²⁷ Leopold AUBURGER: *O općem jezikoslovnom pojmovlju Stjepana Babića*, Babićev zbornik o 80. obljetnici života, Ur. Slavko Mirković, Ogranak Matice hrvatske Slavonski Brod, 2008., str. 77–78.

²⁸ Atribucije se navode prema zapisima autora članaka iz oproštajnoga spomen-broja *Jezika posvećenoga akademiku Stjepanu Babiću* (Jezik, 68., 4., Zagreb, 2021.) i *Babićeva zbornika o 80. obljetnici života* (Ur. Slavko Mirković, Ogranak Matice hrvatske Slavonski Brod, 2008.).

²⁹ Hrvoje HITREC: *O Stjepanu Babiću osobno*, Jezik, 68., 4., Zagreb, 2021., str. 138.

Literatura

- Leopold AUBURGER: *O općem jezikoslovnom pojmovlju Stjepana Babića, Babićev zbornik o 80. obljetnici života*, Ur. Slavko Mirković, Ogranak Matice hrvatske Slavonski Brod, 2008., str. 77–93.
- Stjepan BABIĆ: *Sufiksalska tvorba pridjeva u suvremenom hrvatskom ili srpskom književnom jeziku*, Rad JAZU, 1966./knj. 344., JAZU, Zagreb.
- Stjepan BABIĆ: *Tvorba riječi u hrvatskom književnom jeziku*, JAZU–Globus, Zagreb, 1986.
- Stjepan BABIĆ–Božidar FINKA–Milan MOGUŠ: *Hrvatski pravopis*, Školska knjiga, Zagreb, 1990.
- Stjepan BABIĆ: *Hrvatska jezikoslovna čitanka*, Globus, Zagreb, 1990.
- Stjepan BABIĆ: *Tisućljetni jezik naš hrvatski*, A. Pelivan, Zagreb, 1991.
- Stjepan BABIĆ: *Gramatika hrvatskoga jezika*, Školska knjiga, Zagreb, 1992.
- Stjepan BABIĆ: *Hrvatski jučer i danas*, Školske novine, Zagreb, 1995.
- Stjepan BABIĆ: *Hrvanja hrvatskoga*, Školska knjiga, Zagreb, 2004.
- Stjepan BABIĆ–Sanda HAM–Milan MOGUŠ: *Hrvatski školski pravopis*, Školska knjiga, Zagreb, 2005.
- Stjepan BABIĆ–Milan MOGUŠ: *Hrvatski pravopis*, Školska knjiga, Zagreb, 2010.
- Nataša BAŠIĆ: *Umro je jezikoslovac Stjepan Babić*, Jezik, 2021/4. 125–128.
- Mario GRČEVIĆ: *Napustio nas je profesor Stjepan Babić*, Jezik, 2021/4. 131–133.
- Sanda HAM: *Znanstvena djelatnost Stjepana Babića*, U: Slavko MIRKOVIĆ (ur.): *Babićev zbornik o 80. obljetnici života*, Ogranak Matice hrvatske, Slavonski Brod, 2008., 30–60.
- Sanda HAM: *Stjepan Babić*, ANALI Zavoda za znanstveni i umjetnički rad u Osijeku, 2011/sv. 27, 97–125.
- Sanda HAM: *S Bogom, Profesore*, Jezik, 2021/4. 133–135.
- Hrvoje HITREC: *O Stjepanu Babiću osobno*, Jezik, 2021/4. 135–138.
- Mislav JEŽIĆ: *Oproštaj od akademika Stjepana Babića*, Jezik, 2021/4. 138–142.
- August KOVAČEC: *Stjepan Babić i Zagrebački lingvistički krug*, Jezik, 2021/4. 144. Novo dopisano!
- Dubravka SMAJIĆ: *O ulozi Stjepana Babića u jezičnom savjetništvu*, Jezik, 2021/4. 152–153.

Sažetak

U radu se ukratko donosi životopis akademika Stjepana Babića, a potom se govori o onome što Babića čini ne samo znamenitim nego jednim od najvećih jezikoslovaca našega doba te velikim borcem za hrvatski jezik i njegovu normu. Također se u radu obrazlaže važnost njegove normativne gramatičarske i pravopisne djelatnosti. Posebno serad osvrće i na jezično savjetništvo kao jedan od iznimno vrijednih dijelova Babićeva jezikoslovnoga rada. Donosi se bibliografija svih Babićevih jezikoslovnih djela.

Abstract

Why is academician Stjepan Babić an exceptional Croatian linguist?

The paper briefly presents the CV of the linguist Stjepan Babić. Moreover, it elucidates what makes Babić a famous linguist of our time and a great fighter for the Croatian language and its norm, especially the importance of his normative orthographic activity. The paper refers explicitly to language counselling as one of the precious parts of Babić's linguistic work. Finally, the article brings a bibliography of all of Babić's linguistic works.